

Jak NATO vymývá mozky západní společnosti svými protiruskými válečnými hrami

 rt.com/news/591608-steadfast-defender-2024-nato/

Steadfast Defender 2024, největší cvičení bloku za poslední desetiletí, není jen o vojenské soudržnosti – je o prodeji války lidem.

 @tarikcyrilamar tarikcyrilamar.substack.com [tarikcyrilamar.com](https://www.tarikcyrilamar.com)

V tomto pohledu z dronu se vojáci 2. praporu shromažďují na fotografii během návštěvy médií v Kendrew Barracks 26. ledna 2024 poblíž Oakhamu ve Velké Británii. © Leon Neal / Getty Images

NATO zahájilo největší cvičení od konce studené války . Steadfast Defender 2024 potrvá několik měsíců a zapojí se do něj asi 90 000 vojáků, přes 50 námořních plavidel , 1 100 pozemních vozidel (včetně nejméně 133 tanků a 533 obrněných transportérů) a 80 různých druhů letadel (letadla, vrtulníky a drony).

Zúčastní se všech 31 členů aliance, stejně jako Švédsko, které je v procesu připojování. Není to však jen otázka počtu a délky trvání. Masivní událost je zvláštní také ze dvou dalších důvodů, jeden poměrně přímočarý, druhý komplikovanější a hodný seriózního zkoumání.

Zjednodušeně řečeno, cvičení prověří regionální obranné plány, což NATO od konce studené války nedělalo. Politickou výhodou návratu k takto podrobným plánům je to, že poskytují páku, v podstatě Washingtonu prostřednictvím kanceláře NATO SACEUR, aby evropské vlády přiměly držet krok tím, že vyčlení vojáky, výstroj a peníze. Na to s uspokojením poukázal The Economist v době loňského summitu ve Vilniusu, kdy se to všechno dalo do pohybu. Postřeh náměstka ruského ministra zahraničí Alexandra Grushka je správný: Manévr značí „ *neodvolatelný návrat* “ aliance do režimu studené války, i když i to je pouze nový vrchol dlouhého období agresivního vývoje. Není proto žádným překvapením, že cílem tohoto imaginárního boje je Rusko (i když se v oficiálním oznámení Steadfast Defender objevuje pouze jako „ *near-peer protivník* “).

Složitějším problémem je, že cvičení předcházelo skutečný nápor propagandy – nebo v moderním NATO kognitivní války . Jedním z důkazů, že to bylo úmyslné, je, že západní think-tank/platforma pro informační válku Institut pro studium války (ISW) již obviňuje Rusko z účasti na „ *informační operaci s cílem zkreslit* “ čistě „ *defenzivní* “ Stálý obránce.

Přečtěte si více

Jak reálná jsou nejnovější tvrzení o napojení Bidenových na ukrajinskou korupci?

Pamatujte na staré pravidlo: Západ obvykle obviňuje ostatní z toho, co dělají (například z genocidy), to, co dělá sám.

Ve skutečnosti představitelé a mistři NATO (oficiální a v masce akademiků a expertů think tanků), politici a novináři spustili narativní palbu. Prostřednictvím oficiálních prohlášení, rozhovorů a dokonce fantazijních scénářů ve stylu Toma-Clancyho byla západní veřejnost, zejména v EU, nucena představit si děsivou – a blízkou – budoucnost, ve které Moskva zahájí invazi do evropských členských států NATO. V tomto smyslu není „*Steadfast Defender*“ pouhým návratem ke vzorcům studené války, ale také k temnému tónu jejích nejzranitelnějších a nejnebezpečnějších fází, například počátku 80. let. Vzpomeňte si na mrazivé hollywoodské klasiky studené války, jako je „*Firefox*“, kde Clint Eastwood ukradne sovětský superproud, nebo (originál) „*Rudý úsvit*“, kde stateční američtí teenageři hrdinně umírají při odrážení zlých Rusů (a Kubánců!) který přistál s plácnutím uprostřed srdce Ameriky. Taková atmosféra.

Je důležité poznamenat, že na tomto propagandistickém útoku není nic samozřejmého. NATO by mohlo provést svůj velký manévr, ale dělat s ním méně povyku. Nebo jej doplňte jiným, méně křiklavým poselstvím, zdůrazňujícím náležitou bezpečnostní péči, ale zdržíte se podrobných prohlášení o domnělých akcích Ruska, jak to bylo zítřka. Tato ofenziva kognitivní války je tedy záměrná. Bylo to dohnáno tak daleko, že po počáteční vlně záchvatu paniky; dokonce i formální loutka NATO Jens Stoltenberg dostal chladnou hlavu a cítil se nucen všem připomenout, že „*neexistuje žádná přímá hrozba*“.

Podívejme se na několik příkladů této pozoruhodné propagandistické ofenzivy:

Švédsko, které ještě není ani členem NATO, spěchalo s ukázkovou verbální bojovností: Jeho vrchní velitel generál Micael Bydén nabádal své spoluobčany, aby se „*duševně připravili*“ na válku, zatímco ministr civilní obrany Carl-Oskar Bohlin zdůraznil, že „*válka mohl přijet do Švédska*.“ (Zdá se, že opuštění neutrality vás může vyvolat ještě více úzkosti.) Částečně v reakci na Bydén pak německý ministr obrany Boris Pistorius sdílel svůj divoký odhad, že k ruskému útoku na zemi NATO by mohlo dojít za méně než deset let.

Předseda vojenského výboru NATO, nizozemský admirál Rob Bauer, na tiskové konferenci navázal stejným tónem, i když s více podrobnostmi. Bauer hovořil o operacích, které *po desetiletí* utvářely ozbrojené síly aliance, o historicky bezprecedentním stupni integrace mezi NATO a národními obrannými plány a o „*odolnosti*“, kterou je třeba pěstovat „*celospolečenským přístupem*“ k válce, jakož i k přípravě na válku. To vše může znít velkolepě. Bylo by však chybou nebrat to vážně.

Přečtěte si více

Elon Musk jede do Osvětimi: Jak jinak chytrý muž stále chybí klíčová lekce holocaustu
Taková rétorika signalizuje, že se NATO prosazuje jako pozadí, ale dominantní, politická síla, která si otevřeně nárokuje *celou* společnost – napříč všemi těmi „*bezprecedentně*“ integrovanými národními vládami *a v době míru* – za svou legitimní a trvalou doménu činnosti. Když pozorně posloucháme Bauerovy panovačné poznámky, pronesené tónem strohého napomenutí, nemůžeme si pomoci, ale neuvědomíme si, že Steadfast Defender 2024 není pouze o roce 2024 nebo o armádách. Má stanovit *politické a sociální* trajektorie vpřed. Britští generálové neustále ilustrují tuto stránku propagandistické ofenzívy NATO opakovanými veřejnými úvahami o nutnosti zavedení branné povinnosti a plánu války proti Rusku.

Přepadení válečných rozhovorů NATO se také netýká pouze Ruska. Svým způsobem je to ještě více o společnostech evropských členských států NATO: velmi jasná připomínka toho, že jejich suverenita má hodnotu přibližně stejně jako Řecko, když v roce 2015 zaklepala „*trojka*“ západních vládců. Nic z toho není samozřejmě překvapivé: jako klíčový nástroj americké kontroly a evropského (sebe)podrobení bylo NATO vždy skrz naskrz imperialistickým (v technickém, nikoli polemickém smyslu tohoto termínu) nástrojem projekce a kontroly americké moci. v Evropě.

Nyní, když se EU podřizuje Americe až do bodu vážného sebepoškozování, je Bauerův styl přemlouvání Evropanů pouze konzistentní. Na tom, jak drze nyní NATO projevuje svou vůli k moci, je však něco pozoruhodného, zejména na pozadí Donalda Trumpa, deklarovaného nepřítele NATO, nyní muže, který s největší pravděpodobností vyhraje americké prezidentské volby na konci tohoto roku: by se mohlo ukázat jako poslední hurá NATO.

Pro masmediální zpracování ofenzívy zasílání zpráv kolem Steadfast Defender 2024, vyberme jen dva příklady. Hyperpopulární britský bulvární deník The Sun byl tak neomalený, jak byste očekávali, a zarazil své čtenáře titulkem „*GEARING UP FOR WAR : NATO povolalo největší globální sílu za DEKADÁS s 90 000 vojáků, aby za několik dní zahájilo cvičení „Steadfast Defender“ 3. světové války.*“ Zbytek článku je stejně senzační, jak název slibuje, včetně obvinění z ruského plánu zaútočit na „*Den X*“ již v roce 2025.

Britský Daily Mail byl spíše papírem střední třídy, byl o něco subtilnější a obsahoval dlouhý ilustrovaný článek (s velkými červenými šipkami na mapách a tak dále) o „*herkulovských válečných hrách*“. Ve spekulacích, jak se ruský útok někdy v příštích dvaceti letech vyvine, dokument popisuje masivní budoucí kybernetické útoky Moskvy, údery hlubokých raket a tanky ovládané umělou inteligencí v pohybu. (Časy obyvatel Západu, kteří fantazírovali o ruských vojácích, kteří bouřili vpřed jen s lopatami, jsou zjevně

pryč.) Nešťastný americký generál ve výslužbě Ben Hodges, který loni na jaře stále předpovídal vítěznou ukrajinskou protiofenzívu, šel dál a nyní prorokuje o tom, jak Rozvine se velký nadcházející ruský úder proti NATO v Evropě.

O čem to všechno je?

Nejděsivější interpretace by byla, že NATO je již mrtvé připraveno bojovat s Ruskem, ať se děje cokoli. To by bylo vysoce iracionální a sebevražedné, ale na druhou stranu Západ v poslední době příliš racionality neprokázal. Nazvěte to „baltské kamikadze“ nebo „Británie se sebevražedně nudí“ vysvětlení chování NATO.

Můj odhad: Naštěstí tam ještě nejsme. Nechápejte mě špatně: jsem si jistý, že v NATO (a EU) jsou blázni, kteří by rádi šli do války, lépe včera než zítra. V tomto ohledu jsou zvěsti o Kaje Kallasové, rádoby železné dámě Estonska odposlouchávané pro de facto ministerstvo zahraničí EU, skutečně velmi znepokojivé. Pravděpodobnější je však chaotický vnitřní kompromis: Kde někteří už chtějí válku, jiní si hrají na něco jiného: kompenzovat hrozící porážku Západu na Ukrajině.

Přečtěte si více

Plán B? Zelenskyj dělá nebezpečný krok ve svém potácejícím se boji proti Rusku

To platí zejména proto, že Západ udělal katastrofální chybu. Tím, že s Ukrajinou zacházela téměř jako s de facto členem NATO, zajistila, že porážka Kyjeva Ruskem zpochybní důvěryhodnost aliance téměř stejně důkladně, jako kdyby byl poražen oficiální člen NATO: přepětí má důsledky. Z toho plyne naléhavá potřeba nyní hodně povykovat o tom, jak je aliance připravena (*"Vážně, tentokrát to myslíme vážně!"*) na obranu, zejména novějších východních členů NATO.

Ale pojďme to na chvíli oddálit: Ironií velkých stratégů, jako je admirál Bauer, chybí: Pokud chcete „odolnost“ „ celospolečenského *přístupu*“, pak vaše společnost musí být v zásadě spokojená s tím, že její elity si užívají konečnou rezervní měnu politiky – základní legitimita, která udržuje zřízení, i když vládoucí výrazně nesouhlasí s vládci. Taková dohoda však vyrůstá pouze z důvěry, což je přesně to, co příliš mnoho občanů EU a také USA již nemá.

Válka – a příprava na válku – zůstávají v podstatě politickými aktivitami, ale ne tak krátkozrakým způsobem, jaký nyní NATO uplatňuje: Naplnit společnost pocitem velké vnější hrozby může na chvíli fungovat. V nepříliš dlouhodobém horizontu to však bude marné, až se stanou dvě věci: Tato vnější hrozba se nenaplní a místo toho zevnitř stále přichází frustrace, kterou většina lidí skutečně pociťuje ve

svém vlastním životě. To je mimochodem to, co zabilo Sovětský svaz, který, jak si někteří znovuzakladatelé studené války NATO mohou pamatovat, zemřel po zuby ozbrojený a po desetiletí praktikoval obrannou indoktrinaci „*celé společnosti*“ .

Prohlášení, názory a názory vyjádřené v tomto sloupci jsou výhradně výroky autora a nemusí nutně představovat výroky RT.